

κ.ά.) — Δασκαλογιάνν., Τραγούδ. Δασκαλογιάνν. στ. 911, γιορτανιλίκι Κρήτ. γιορδαλ-λίκι Κάμπ. Κάσ. 'ορδαλ-λίκι Κάμπ.

Τὸ Τουρκ. *gerdanlık* = περιδέραιον.

1) *Γιορτανί 1*, τὸ ὅπ. βλ., Θράκ. (Τσακίλ.) Κάμπ. Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.) Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ. κ.ά.) — Δασκαλογιάνν., ἐνθ' ἀν.: *Τ'ν ἔδωκε καὶ μιὰ ἀρμαθιὰ φλουριά γιὰ γεοδανλίζ'* Τσακίλ. Γεμενιὰ τρία, γιορτανιλίκι ἀργυρὸν ἓνα Σφακ. || Ποίημ.

Καὶ κορασίδες παχουλὲς μὲ τὰ γιορτανιλίγια Δασκαλογιάνν., ἐνθ' ἀν. Συνών. βλ. *γιορτανί 1*.

2) *Γιορτανί 2*, τὸ ὅπ. βλ., Καππ. (Μισθ.): 'Εγὼ πάλ' τὰ γκερτανούχια ντὲν τὰ 'ράντ'σα (ἐγὼ πάλι τὰ στολίδια δὲν τὰ εἶδα, δὲν τὰ πρόλαβα στὴν ἐποχή μου). β) *Γιορτανί 2β*, τὸ ὅπ. βλ., Κρήτ. (Σφακ.)

γιορτανούλι τό, ἐνιαχ. γκιουρτανούλ' Μακεδ. (Βλάχστ.)

'Εκ τοῦ οὗσ. *γιορτανί*, ὅπου καὶ *γκιουρτανί*, καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οὐλί.

Μεταφ. κατὰ πληθ., οἱ ὄρχεις.: 'Η γκαμπριάνον μὲ τὰ γκιουρτανούλια (τὸ πέος μετὰ τῶν ὄρχεων). Πβ. καὶ *γιορτανί 3*.

γιορτανούσα ἐπίθ. Μακεδ. (Ρουμλ.) γιορτανούσια Θεσσ. (Κρυόβρ.) *γιουρτανούσα* Μακεδ. (Χαλκιδ.)

'Εκ τοῦ οὗσ. *γιορτανί* καὶ τῆς παρaxyγ. καταλ. -οὐσα.

Γιορτανάτος 2, τὸ ὅπ. βλ., Μακεδ. (Ρουμλ. Χαλκιδ.): 'Ἀσμ.

Πέριδικά μου γιουρτινοῦσα καὶ καμαρουτή, δὲ φουβᾶσι μέσ' 'ς τὰ πλάγια μόν' καὶ μουναχί; Χαλκιδ. 2) *Γιορτανάτος 2β*, τὸ ὅπ. βλ., Θεσσ. (Κρυόβρ.)

γιορτανώνω ἡ, ἐνιαχ. γιουρτανώνω Μακεδ. (Ρουμλ.) 'Εκ τοῦ οὗσ. *γιορτανί* καὶ κάτ' ἀναλογίαν πρὸς ἄλλα εἰς -ω θηλ. Πβ. 'Αράπω, μπιρμπίλω, μπουφονώ.

'Ορνις φέρουσα πτίλωμα εἰς τὸν λαίμῳ της: *Γιουρτανώνω* ἀρνιθούλα μου, δὰ σὶ ξικουκαλίσου (δὰ = θά).

γιορτάζω, ἐορτάζω λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. Κάσ. Κρήτ. Πόντ. (Οἰν.) Σίφν. κ.ά. ἀορτάζω Κίμωλ. 'ορτάζω Κρήτ. Πελοπν. (Δημητσάν.) Σχιν. *ιουρτάζω* Μακεδ. (Γαλατ. Δρυμ.) *γιορτάζω* κοιν. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. Οἰν. κ.ά.) Τσακων. (Χαβουτσ.) *γιορτάζω* Χίος (Πισπιλ. Ποταμ.) *γιορτάζω* Εὐβ. (Βρύσ. κ.ά.) Πελοπν. (Μάν.) *γιορτάζω* βόρ. ιδιῶμ. *γιορτιάζω* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Δίβρ. Καρδαμ. Λάμπ. Λάστ. Λεντεκ. Λευκτρ. Μεσσην.) Πόντ. (Τραπ.) *γιορτιάζω* Καππ. (Μισθ.) *γιορτιάζω* βόρ. ιδιῶμ. *γιορτιάζω* Εὐβ. (Κονίστρ. Κουρ. Κύμ. 'Οξύλιθ. κ.ά.) *γιορκιάζω* Κύπρ. — Χ. Παλαίσι., 'Ηπειρ. ἀγ., 13 *γερτιάν-νον* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Τὸ ἀρχ. ἐορτάζω. 'Ο τύπ. *γιορτιάζω* καὶ εἰς Πεντάτευχ. (ἐκδ. Hesselting) 'Εξοδ. 12,14.

Α) 'Αμτβ. 1) 'Αγὼ ἐορτήν, συνήθως ὀνομαστικὴν, ἀλλὰ καὶ θρησκευτικὴν, πανηγυρίζω κοιν.: *Γιορτάζω σήμερα. Ποιὸς γιορτάζει σπῖτι σας; Οἱ Γιάννηδες γιορτάζουν δέκα φορὲς τὸ χρόνο. 'Ο κύριος τάδε οὔτε ἐορτάζει οὔτε δέχεται* (μικρὰ ἀγγελία εἰς ἐφημερίδα ὑπὸ μὴ ἐπιθυμοῦντος ἐπισκέψεις κατὰ τὴν ἐορτὴν του). *Χτὲς γιόρταζε ἡ ἐκκλησία μας. Αὐτὸς γιορτάζει κάθε μέρα* (ἐπὶ ἀργοσχόλου) κοιν.

Αὐτὸς γιορτάζει σήμερι (ἐπὶ ἔχοντος ιδιόκτητον ναὸν εἰς τὸν ὁποῖον κάμνει λειτουργίαν καὶ πανηγυριν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς του) Χίος (Νένητ.) 'Αποστότες δὰ ἐορτάζουνε τῶν Εἰσοδίων Σίφν. Αὐθριο γιορτιάζω, σὰς περιμένω Πελοπν. (Καρδαμ.) *Παλιακά πααίναμ' οὔλοι μαζί μὲ τραγούδια καὶ γκάιτα 'ς αὐτοὺν ποὺ γιόρταζε Μακεδ.* (Ρητίν.) 'Η Παναγιά ἡ Δέσποινα γιορτάζ-ζει 'ς τὲς ὁχτὼ τοῦ Σετέβρη Χίος (Ποταμ.) 'Η 'Εδηγήτρια ἀορτάζει δέκα πέντε μέρες' εἶναι τὸ σαραντάμερο (ὁ ναὸς τῆς Παναγίας τῆς 'Οδηγήτριας ἐορτάζει μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐνάρεξως τῆς Τεσσαρακοστῆς) Κίμωλ. *Μιθαύριον γιορτάζ' ἡ μάνα μ' βόρ. ιδιῶμ. 'Εγὼ δὲ γιορτάζω, ἔχου λύπη* (ἐπὶ πενθοῦντος διὰ θάνατον οἰκείου, προσφιλοῦς προσώπου) Πελοπν. (Μάν.) *Τ'ς ἁγία-Κυριακῆς εἴχαμ' παγ' γύρ' ἰδῶ, γιόρταζε ἡ ἐκκλησία Θεσσ.* (Τρίκερ.) *Χτὲς γιόρτασ' οὐ Γιάνν'ς 'Ηπ. (Ζαγόρ.) 'Ορτάζει, ἔχει τ' ὄνομά της* (ἄγει τὴν ὀνομαστικὴν τῆς ἐορτῆς) Σχιν. 'Εγὼ γιορτιάζ-ζου 'ς τὲς εἰκοσιμία τοῦ Μάη Εὐβ. (Κουρ. κ.ά.) *Νὰ ζῆτε, νὰ γιορτάζετε!* (εὐχὴ) Χίος ('Εγρηγόρ.) || 'Ἀσμ.

Μὰ σήμ-μερα τ' ἀγι-'Ανδωνιοῦ γιορτάζ-ζει τὸ χωργιό μας, γλένδι, ποὺ δὲ γινόντανε ἀλ-λοῦ σὰν τὸ δικόμ μας

Χίος (Ποταμ.) β) 'Απρόσ., γιορτάζει= ἔρχεται ἐορτὴ Καππ. (Μισθ.): 'Αἰνι δωροφτᾶτ' ἄς βάλομ' τὰ κλωχάρεις ἀπὸς', ἄς γήφωμ' τὰ καντήλια, γιορτιάσε ('Αἰντε, μὲζευτῆτε, ἄς βάλωμε τ' ἀδράχτια μέσα, ἄς ἀνάψωμε τὰ καντήλια, ἦλθεν ἐορτὴ) 2) Τρώγω ἀρτυμένα φαγητὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν πρὸ τῆς νηστείας Πόντ. (Ἰνέπ. Κερκσ. Κρώμν. Οἰν. Τραπ.): 'Απόψ' θὰ γιορτιάζωμε Κρώμν. Τραπ. Συνών. ἀποκρεῦω 1, ἀπονηστίζω 1. 3) 'Απέχω ἀπὸ τὸ κρέας καὶ ἀπὸ ἀρτυμένα φαγητὰ, νηστεύω Πόντ. (Οἰν. Τραπ.): *Πότε νὰ γιορτάζωμεν;* (πότε θὰ νηστεύσωμεν, θὰ ἔχωμεν τεσσαρακοστήν;) Οἰν.

Β) Μετβ. 1) Τελῶ ἐορτήν, πανηγυρίζω πρὸς τιμὴν ἀγίου ἢ προσώπου τινὸς ἢ γεγονότος κοιν. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. κ.ά.): *Πότε γιορτάζετε τὸ γιό σας; Πρέπει νὰ γιορτάσης τὴν ἐπιτυχία σου στὶς εἰσαγωγικὲς* (ἐνν. ἐξετάσεις στὸ Πανεπιστήμιο) κοιν. 'Εφέτος δὲ θὰ γιορτάσουμε τὸ Τζῶρτζη μας Κεφαλλ. 'Εγιορτάζανε τὴ γιορτὴ τοῦ μοναστηριοῦ τους Πελοπν. (Λάστ.) *Τοὺν αἰ-Μόδιστου τοὺν γιορτάζ'νι οἱ τσουπάν'δεις Εὐβ. ('Ακρ. κ.ά.) Τ'ἄγιον Παντελεήμονα ἦρθαν οἱ Γιουμανοὶ νὰ μᾶς κάφουν καὶ τ' γιορτάζωμ' πονλὺ καὶ βγάζ' λόγον ἢ παπλᾶς Θεσσ. (Τρίκερ.) 'Ηρθι ἡ Λαμπρὴ κ' ἤθελαν νὰ γιορτάσουν τ'ν 'Ανάστασ' τ' Κ'στοῦ (ἐκ παρκαμυθ.) 'Ηπ. (Ραδοβύζ.) 'Αγίε Λευτέρη, τῶαί 'λευτέρωσέ την τζαί νὰ σοῦ κάμη ἄρτους νὰ σὲ γιορτάζ-ζη Χίος (Πισπιλ.) Μὲ 'γειὰ νὰ γιορτάζιτι τὸ ὄνομά σας! (εὐχὴ πρὸς ἐορτάζοντα) 'Ηπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Σισάν. κ.ά.) 'Απὸ καλὸ νὰ δόνε γιορτάζετε (ὁμοίως) Κεφαλλ. 'Οποῖος μὲ πιστεύει καὶ γιορτάζει τὴ γιορτὴ μ', θέρμη νὰ μὴν τότε πιάνη! (λέγει ἡ κεφαλὴ τοῦ 'Αγ. 'Ιωάννου' ἐκ διηγ.) Θράκ. (Φανάρ.) || Φρ. *Τοῦ γιόρτασαν!* (εὐωχῆθησαν λαμπρῶς ἐπὶ κλεπτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔφαγον τὸ κλοπιμαῖον ζῶν ἢ ἐπὶ λύκων, οἱ ὁποῖοι ἔφαγον ἀπομωμένα ζῶα) 'Ηπ. (Ζαγόρ.) *Τοῦ γιόρτασι γιὰ καλὰ!* (ἐπὶ ἐορτάζοντος ὁ ὁποῖος παρέτεινε πέραν τοῦ δέοντος τὴν ἐορταστικὴν εὐωχίαν) Εὐβ. ('Ακρ. κ.ά.) *Τοῦ γιόρτασαν καλὰ τὰ πιδιὰ ἀπόφι!* (διεσκεδάσαν καλὰ) αὐτόθ. Συνών. φρ. τὸ γλέντισαν γιὰ καλὰ! || Γνωμ.*

'Αποβραδὺς γιόρτασέ με | καὶ τὸ πουργὸ δούλεψέ με (ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, λόγῳ ἐορτῆς, πρέπει νὰ γί-

νετα κυρίως τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς) Θράκ. (Αὐδὴμ. κ.ά.) Ἀποβραδὺς γιόρτασέ με καὶ τὴν αὐγὴν κατέλυσέ με (συνών. με τὴν προηγουμ.) Πόντ. (Ἰνέπ.) || Ἄσμ.

Δώδεκ' ἀγιοὺς ἐώρταζα, ὅσοι 'ν' οἱ γι-Ἀποστόλοι,
νὰ βλέπον δὲ κορμάκι σου καματερὴ καὶ σκόλη
Κρήτ.

Πανηγυράκι γίνεται κάτου 'ς τὸν ἅγιο Πέτρο
κι ὁ νιὸς ὁποὺ τὸ γιόρταζε κι ὁ νιὸς ὁποὺ γιορτάζει
σφάζει τὰ χίλια πρόβατα, τὰ πεντακόσια γίδια
Πελοπν. (Δημητσάν.)

Τσι σκόλες δὲ ὀρτάζομε, ἀγίους δὲ διμοῦμε
καὶ τ' ἅγιό τους ὄνομα ὅλοι τὸ βλαστημοῦμε
αὐτόθ.

Πανηγυράκι γέρονταν, μικρὸ πανηγυράκι
κι ὁ νιὸς ν-ὅπου τὸ γιόρταζε κι ὁ νιὸς ποὺ τὸ γιορ-
τάζει
στέκετ' ὀρθὸς κι τοὺς κιρνάει κι τοὺς κιρνάει κι πίνουν

(ἐνν. ὅτι ἐορτάζει τὴν μνήμην ἀγίου τινὸς) Ἡπ. (Μαργαρ.)
Καὶ πκθ. τιμῶμαι ἐορταστικῶς λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. Λήμν.
Μακεδ. (Σισάν. κ.ά.) Σίφν. κ.ά.: Ἡ εἰκοστὴ ὀγδόη Ὀκτω-
βρίου ἐορτάζεται εἰς ἀνάμνησιν τοῦ νικηφόρου πολέμου κατὰ
τοῦ φασισμού. Κατ' ἔτος ἐορτάζεται ἡ ἡρωικὴ ἐξοδος τοῦ
Μεσολογγίου λόγ. κοιν. Αὐτὸς ὁ ἅγιος δὲν ἐορτάζεται 'ς τὰ
μέρη μας κοιν. Διὸ βολὲς ἐορτάζεται ὁ Χρυσόστομος Σίφν.
|| Ἄσμ.

Ἀπόψι 'νι χιριτισμοὶ κι αὐριγιον τὰ Φῶτα
κι γιορταζόμαστι κι μεῖς μ' οὔλα τῆς γῆς τὰ χόρτα
Λήμν. 2) Ὑπολογίζω, ἐκτιμῶ, σέβομαι κάποιον ἢ κάτι Εὐβ.
(Ἄκρ. Κουρ. κ.ά.) Θεσσ. (Τρίκερ.) Μακεδ. (Καταφύγ. κ.ά.)
Πελοπν. (Δημητσάν. κ.ά.) κ.ά.: Αὐτὸς δὲ γιορτάζει οὐτὶ
Χριστὸ οὐτὶ Παναῖτα οὐτὶ κανέναν Ἄκρ. Ἡ Λεν-νιὼ φορεῖ
τὰ παλιά της, γιὰτὶ γιορτιάζ-ζει τὸ σαστικό της (...σέβεται
τὸν μνηστῆρα της ἀπουσιάζοντα) Κουρ. Γιόρτασε τρία χρό-
νια τὸν ἄντρα της (τὴν μνήμην τοῦ ἀποθανόντος ἀνδρός της)
αὐτόθ. Δὲν τὸν γιορτάζου Καταφύγ. Αὐτὸς δὲ γιορτάζει
ἄνθρωπο Δημητσάν.

γιορταλλάζω ἐνιαχ. γιορταλλάζου Στερελλ. (Ἄ-
χυρ.) Μετοχ. γιορταλλάμενη Λευκ. (Φτερν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιορτῆ καὶ τοῦ ρ. ἀλλάζω.

Ἀλλάζω τὴν καθημερινὴν ἐνδυμασίαν μου με ἐορταστικὴν
ἐνθ' ἄν.: Ἡ Θεοδώρα ἦταν γιορταλλάμενη Φτερν. || Ἄσμ.

Καλέ μου, τί γιορτάλλαζις κ' εἰσι γιορταλλαγμένους;
Ἰδῶ γάμους δὲ γένιτι μάλιστα κι πανηγύρι
Ἄχυρ.

γιορτάρης ἐπίθ. Κύπρ. Πελοπν. (Οἴτυλ.) Ρόδ. γιορτιά-
ρης Χάλκ. Θηλ. γιορτάρισσα Ρόδ. Πληθ. γιορταραῖοι Πε-
λοπν. (Οἴτυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιορτῆ καὶ τῆς παργωγ. κκταλ.
-ἀρῆς, διὰ τὴν ὁποῖαν βλ. -ἀρῆς.

Ὁ ἐορτάζων, ὁ ἐορταστής ἐνθ' ἄν.: Νά 'ρτης αὐριον, πού
'μαι γιορτάρης, νὰ σοῦ κεράσωμεν Κύπρ. Εἶπεν ὁ γιορτιά-
ρης τοῦ παπᾶ (εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀναθέσει νὰ λειτουργήσῃ
τὸν ναὸν πρὸς χάριν του) Χάλκ. Βοήθειά τους τοῦ γιορτα-
ραῖωνε ἡ μέρα σήμερα Οἴτυλ. Συνών. γιορταστής.

γιόρταση ἡ, ἐνιαχ. γιόρτασ' Θράκ. (Αἶν.)

Ἐκ τοῦ Ἑλληνιστ. ἐόρτασις.

Γιορτάσι 1β, τὸ ὁπ. βλ.

γιορτάσι τό, πολλαχ. γιορτάσ' βόρ. ἰδιώμ. γιορτά-

σιον Ἡπ. (Ἄγναντ. Πλάκ. Πλατανούσ. Πράμαντ.) Στε-
ρελλ. (Ἀμφιλογ. Ἄχυρ. Εὐρυταν. Ναύπακτ. Σιβ. Σπάρτ.)
Ἐκ τοῦ ρ. γιορτάζω.

1) Ἐορτάσιμος ἡμέρα, ἐορτὴ ἐνθ' ἄν.: Τὸ γιορτάσι τῆς
ἀγία-Παρασκευῆς Πελοπν. (Βασαρ.) Τὰ καλὰ μου φορῶ
μόνο 'ς τὰ γιορτάσια Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Οἱ μέρες τοῦ
χρόνου δὲν ἔφταναν γιὰ νὰ βάλουν τὰ γιορτάσια ὅλων τῶν
ἀγίων Στερελλ. (Αἰτωλ.) Αὐριον εἶναι γιορτάσι Ἡπ. Τὸ
δάσος τῶν πλατάνων ἔχει πένθιμο γιορτάσι τὰ φύλλα ξε-
θωρα... σήπονται 'ς τὸ χῶμα Γ. Βλαχογιάνν., Λόγοι κι ἀντί-
λογ., 50. || Παροιμ.

Ὀπόζ' γιορτάσιον, χαίριτι, κι ὀπόχει λύπη κλαίει
(ἡ ψυχικὴ διάθεσις ἐκάστου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς συνθήκας τῆς
ζωῆς τὴν ὁποῖαν διέχει) Στερελλ. (Ἄχυρ.) || Ποιήμ.

Κλεισμένα στόματα | μαστιχοκέρινα,
μπουμπουκία, χρώματα | σβησμένα, ἀέρινα,
πάει, θὰ σὲ χάσω, | θεῖκό γιορτάσι

Κ. Παλαμ., Πεντασύλλ., 17

Κι οὔτε τὸ πῶς οὔτε τὸ πότε,
μ' ἄναψε, φούντωσε ἀπὸ τότε
τρελλὸ γιορτάσι πέρα ὡς πέρα

Ν. Πετιμεζ., Ἀπλ. λόγ., 32

Ψυχοσάββατο εἶν' ἀπόψε, τῶν νεκρῶν γιορτάσι

Ν. Πετιμεζ. εἰς Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 200.

2) Ἡ ὀνομαστικὴ ἐορτὴ τινος Ἡπ. (Ἰωάνν. Πλατανούσ.
Πράμαντ. Ραδοβύζ. κ.ά.) Πελοπν. (Κλειτορ.) Στερελλ.
(Ἀμφιλογ. Ἄχυρ. Εὐρυταν. Ναύπακτ. Σιβ. Σπάρτ. Φτελ.)—
Δ. Λουκοπ., Γεωργ. Ρούμελ., 332 Κ. Χατζοπ., Ἀγάπ., 19:
Παστρεῦουν, ἔχουν γιορτάσ' Ἰωάνν. 'Σ τὰ γιορτάσια πα-
γαίνουν παρές-παρές, τρῶνε, πίνουνε κι ἀπὲ παγαίνουν 'ς
ἄλλο σπῆτι, ἴσαμε ποὺ νὰ γυρίσουν οὔλα τὰ σπῆτια πού
'χουνε γιορτάσια Κλειτορ. Ἐχον τοὺ γιορτάσιον μ' σήμερα
Ἄχυρ. Θὰ φκειάς γλυκὸ 'ς τοὺ γιορτάσιον τοῦ Ἰ'κόλα;
αὐτόθ. Γιόρτάσι ἦθε, ρακὶ σοῦ ζητοῦν ὅλοι, ὅσοι ἔρχονται
σπῆτι σου, γιὰ νὰ ποῦν χρόνια πολλὰ Δ. Λουκόπ., ἐνθ' ἄν.
Θὰ καρτιρῇ τ' αἰ-Κουσαντίν' τοῦ γιορτάσ' τ' ἀντρός τ'ς,
γιὰ νὰ φουρέσ' τὰ κινούργια Κ. Χατζόπ., ἐνθ' ἄν. Συνών.
σκόλη. 2) Ἡ διακέδασις, ὁ πανηγυρισμός, ἡ εὐωχία
κατὰ τὴν ἡμέραν ἐορτῆς πολλαχ.: Ποιήμ.

Κ' ἐσώριαζαν μ' εὐλάβεια ταπεινὴ

τὰ δῶρα τους, προσφάγια σὲ γιορτάσια

Ν. Ἐστ. 19 (1935) 58. 3) Πληθ., τὰ ἐορτάσιμα ἐνδύματα
Κάλυμν.

γιορτασιὰ ἡ, Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γιορτάζω.

Ἡ ἐορτὴ, ὁ ἐορτασμός.

γιορτάσιμα ἐπίρρ. λόγ. σύννηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γιορτάσιμος.

Κατὰ τρόπον ἐορταστικόν, ἐορταστικῶς: Χτυποῦνε γιορ-
τάσιμα οἱ καμπάνες λόγ. σύννηθ. || Ποιήμ.

Γιορτάσιμα σημαίνουνε βλέπω κερί, παπᾶδες.

Ἀνάσταση σημαίνουνε, φωτοβολοῦν λαμπάδες

Α. Προβελ., Διπλὴ ζωή, 146. Συνών. γιορτερά.

γιορτάσιμος ἐπίθ. λόγ. σύννηθ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. ἐορτάσιμος.

Ἐορταστικός, ἐορτάσιμος: Σήμερον γιορτάσιμη χαρὰς
ἡμέρα Ἡμερολ. Μεγάλ. Ἑλλάδ. 1923, σ. 127. || Ποιήμ.

